

^v**ŽUPNIJA IN DOM**

14. 06. 2020

11. nedelja med letom

št: 24 leto: XXII

BESEDA ŽIVEGA BOGA

Tedaj je Jezus poklical k sebi svojih dvanajst učencev in jim dal oblast nad nečistimi duhovi, tako da so jih izganjali in ozdravljali vsako bolezen in vsako slabost. Imena dvanajstih apostolov pa so: prvi Simon, imenovan Peter, in njegov brat Andrej; Jakob, Zebedêjev sin, in njegov brat Janez; Filip in Bartolomej; Tomaž in cestnar Matej; Jakob, Alfêjev sin, in Tadej; Simon Kananej in Juda Iškarijot, ki ga je izdal. (Mt 10,1-4)

BESEDA O BESEDI

Današnji evangelij nam našteva imena dvanajsterih mož, ki si jih je Jezus izbral za apostole. Kaj vemo o njih?

Peter bo postal skala bodoče Cerkve. Kljub zelo človeškim potezam svoje-ga značaja. Ko bi moral moliti, je spal; ko bi se bil moral za Jezusa postavi-ti, je prisegal, da ga ne pozna.

Brata Jakob in Janez sta dobila ime sinova groma, ker sta klicala Božjo kazen na negostoljubno samarijsko vas. Janez bo pozneje dobrohotnejši. Stal bo pod križem, pa ne bo rekel žal besede čez Jezusove morilce.

Tomaž se je s svojim obnašanjem za vedno zapisal v društvo dvomljivcev in črnogledcev.

Iz Matejevega poklica bi mogli sklepati, da je bil udarjen na denar. Če bi bil res takšen, Jezusu ne bi priredil velike gostije. Hvaležni smo mu, da si je zapomnil toliko Jezusovih besed in dejanj in jih ohranil v evangeliju.

Juda je dobro začel, slabo nadaljeval in še slabše končal. Koliko rajši bi ga videli skesanega pod križem kakor visečega na vrvi.

Bili so ljudje, podobni nam. Zakaj je Jezus prav nje povabil v svoj ožji krog, ne vemo. Ostali so ljudje, kot so bili poprej. Prejeli pa so nalogo, ki prese-ga človeške moči: oznanjati Božje kraljestvo. Storili so, kar so mogli. Česar sami niso mogli, je storil po njih tisti, ki jih je izbral in poslal.

SVETO REŠNJE TELO IN KRI in telovske procesije

Na četrtek po prazniku sv. Trojice obhaja Cerkev od 13. stoletja naprej poseben praznik v čast presv. Rešnjemu telesu. V Normandiji so že v 11. stol. pri procesiji z oljkami na cvetno nedeljo vpeljali navado, da so v sprevodu nosili tudi Najsvetejše.

Kristusu, navzočemu v sv. Rešnjem telesu, so kristjani v zvezi z udeleževanjem evharistične daritve in v zvezi s sprejemanjem sv. obhajila izkazovali Božje češčenje že od prvih časov naprej. A na Zahodu so v drugi polovici 11. stol. nekateri začeli tajiti resnično Gospodovo navzočnost pod evharističnimi podobami, zato se je razvilo bogato evharistično češčenje tudi zunaj sv. daritve.

V naših krajih so praznik poznali že zelo zgodaj. Oglejska Cerkev ga je sprejela že leta 1254. Naslednik Urbana IV., Klement V. Je leta 1311 praznovanje potrdil. Praznovanje se je hitro širilo in postalo priljubljena ljudska slovesnost.

Procesija za Najsvetejšim v začetku ni bila sestavni del praznika, vendar so jo ponekod že imeli v 13. stoletju (npr. V Kölnu leta 1274). Obred praznične procesije z Najsvetejšim je Rim določil z Rimskim obrednikom leta 1614. Pri nas se je razvil bogat obred. Procesija se je vila (marsikje še danes) po poljih in travnikih in ljudje so prosili za blagoslov polja.

Procesija se je ustavila pri štirih oltarjih, kjer so peli odlomke evangelijev, nato je bil blagoslov z Najsvetejšim. Tako je procesija na praznik Svetega Rešnjega telesa hkrati častilna in prošnja. Takšen obred poznamo še danes, le da so mogoče različne prilagoditve glede na razmere v posameznih župnijah.

K razširjenosti praznika so veliko pripomogli tudi t.i. evharistični čudeži, o katerih najdemo pričevanja že iz prvega stoletja. Z njimi je Bog sam hotel potrditi in še danes utrjuje vero v to, da je pod podobo kruha in vina pri sveti maši v resnici skrit živi Jezus, njegovo telo in kri, njegova človeška in Božja narava.

EVHARISTIČNI ČUDEŽI

Najbolj znani evharistični čudež se je zgodil v 8. stoletju v **Lancianu**, mestu v Abrucih v osrednji Italiji. V cerkvi sv. Legonciana je bazilijanski menih med maševanjem začel dvomiti o resnični Jezusovi navzočnosti v svetem obhajilu. Pred njegovimi očmi se je po posvetitvi hostija spremenila v kos mesa, vino pa v kri, ki se je zatem strdila v pet koscev različnih velikosti in oblik. Verniki, ki so bili priča pojavu, so dogodek razglasili po mestu. Meso, ki ga je danes mogoče videti v relikviariju, je veliko kakor hostija. Z vatikanskim dovoljenjem so te »relikvije« med letoma 1970 in 1974 preiskovali. Pod vodstvom Svetovne zdravstvene organizacije so napravili več kot petsto preiskav; pri njih je sodeloval znani profesor anatomije in patološke histologije Odoardo Linoli ob pomoči profesorja Ruggera Bertellija. Študija, objavljena leta 1976 v Ženevi in New Yorku, je pokazala, da je »čudežno meso« zares človeško meso, srčno mišično tkivo ter kri prava človeška kri iz krvne skupine AB. V krvi so našli beljakovine v istih količinah, kakor jih je najti v sveži krvi, ter minerale. Dejstvo, da sta meso in kri ostala v istem stanju dvanajst stoletij, čeprav sta izpostavljena zračnim in biološkim vplivom, je nerazložljiv pojav.

Zelo znan je tudi evharistični čudež v **Bolseni**, ki je povezan z ustanovitvijo praznika sv. Rešnjega telesa. Leta 1263 (ali 1264) se je duhovnik Peter Praški na romarski poti v Rim ustavil v vasici Bolsena ter daroval mašo na grobu sv. Kristine. Dvomil je o resnični evharistični navzočnosti. Ko je prelomil hostijo, v rokah ni več držal posvečenega kruha, marveč kos živega mesa, iz katerega so na korporal tekle kaplje krvi. Duhovnik je o tem obvestil papeža, ki je takrat prebival v bližnjem mestu Orvieto. Urban IV. je dogodek dal preiskati in tudi sam pohitel v Bolseno. Dne 11. avgusta 1264 je postavil praznik sv. Rešnjega telesa in krvi za vso Cerkev.

»Relikvije« čudeža v Bolseni hranijo v Orvietu in so bile prvič priznane leta 1949. Na korporalu je 83 kapelj krvi. Orvieto je znan po romanjih in pobožnostih; tja so pogosto prihajali tudi papeži. Znani slikar Rafael je čudež upodobil na freski v vatikanskih ložah.

NEDELJA – 14. 06. 11. nedelja med letom	7.00 7.30 10.00	češčenje Najsvetejšega za vse žive in rajne župljane za † Albina in Marijo Stepišnik
PONEDELJEK – 15. 06. sv. Vid, mučenec	19.00	za † Antona Kovačiča, starše Virant in Kovačič
TOREK – 16. 06. sv. Gvido, škof	19.00	za † Antonijo in Miha Štrajhar ter sestri Darinko in Terezijo
SREDA – 17. 06. sv. Valerijana, mučenka	19.00	za † Marijo Pustoslemšek (obl.)
ČETRTEK – 18. 06. sv. Marko in Marcelijan	19.00	za † Franca Mak (obl.) ter Marijo in Antona Basle
PETEK – 19. 06. Srce Jezusovo, praznik	19.00	za † Klemenove
SOBOTA – 20. 06. Marijino Brezmadežno Srce	19.00	za † Viljema obl. in Pavlo Natek
NEDELJA – 21. 06. 12. nedelja med letom	7.00 7.30 10.00	češčenje Najsvetejšega za žive in † župljane (po maši dva krsta) v Šmategžu procesija in maša za † starše Rožič in Petrovc

Bralca v nedeljo: pri 1. sv. maši: Jan Juhart, Anka Trogar

pri 2. sv. maši: Marko Vasle, Damjana Rojnik

Ureditelj in krašenje župnijske cerkve: Šmategž

Dežurni ministranti: Janez Vošner, Jaša Cvenk

Procesije na podružnicah bodo po naslednjem razporedu:

v Šmategžu v nedeljo 21. 6., v Grajski vasi v nedeljo 28. 6. in v Šentrupertu v nedeljo 5. 7. Procesije bodo povsod ob 10.00 uri, zato takrat na Gomilskem ne bo druge svete maše. Vse, ki običajno okrasijo kapelice za procesijo, tudi letos prosimo za to velikodušno uslugo.

Ob zaključku veroučnega leta izražamo hvaležnost katehistinji Mariji, staršem in otrokom za njihov trud, še posebej v času epidemije. Naj tudi letošnja kateheza rodi sadove v našem vsakdanjem življenju: da bomo še bolj goreče ljubili Boga in bližnjega, molili in se udeleževali srečanj župnijske skupnosti okrog oltarja domače cerkve.